

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรมใน จังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรมใน จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินธุรกิจ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ของผู้ประกอบการ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 4,751 คน (ที่มา : สำนักงานธุรกิจจังหวัดสมุทรสาคร เดือน มีนาคม 2556)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรสาคร เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 354 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, p.608)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานทั้งหมด จำนวนเงินลงทุน จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 การดำเนินธุรกิจของประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรมแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการเงิน ด้านเทคโนโลยีการผลิต ด้านบุคลากร และด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) ทั้งหมด 33 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรสาคร โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูล จำนวน 354 คน ในช่วงวันที่ 1 – 30 มิถุนายน 2556 โดยวิธีสะดวกและขอรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 354 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนการดำเนินธุรกิจ SMEs ภาคอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้ t-test และ F-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.52 อายุ 30 - 40 ปี ร้อยละ 58.47 รองลงมา อายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 25.14 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 50.00 รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 39.55 รูปแบบกิจการ บริษัทจำกัด ร้อยละ 56.21 รองลงมา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้อยละ 33.90 อายุของกิจการ 5 – 10 ปี ร้อยละ 47.46 รองลงมา 11 – 15 ปี ร้อยละ 25.71 จำนวนพนักงานทั้งหมด 50 – 100 คน ร้อยละ 40.68 รองลงมาไม่เกิน 50 คน ร้อยละ 31.36 จำนวนเงินทุน 500,000 -1,000,000 บาท ร้อยละ 60.73 รองลงมา 1,000,001 – 1,500,000 บาท ร้อยละ 20.90

2. วิเคราะห์การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรสาคร

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ SMEs ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านการตลาด

ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.75 - 3.84$) ทุกรายการ คือ

1. ขาดกลวิธีการเปิดตลาดใหม่
2. สินค้า/บริการราคาแพง
3. คู่แข่งตัดราคา
4. ความต้องการของตลาดไม่แน่นอน
5. กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง
6. ผลิตภัณฑ์/บริการไม่หลากหลาย และไม่น่าสนใจ

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง อายุน้อยกว่า 30 ปี และ 30 – 40 ปี ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี รูปแบบกิจการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัท จำกัด อายุของกิจการ 5 – 10 ปี และมากกว่า 20 ปี ทุกกลุ่มจำนวนพนักงาน จำนวนเงินลงทุน 500,000 -1,000,000 บาท และมากกว่า 1,500,000 บาท

ด้านการจัดการ

ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.60 - 3.77$) ทุกรายการ คือ

1. ขาดความรู้ความสามารถในการบริหารงาน
2. ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ
3. ขาดความรู้ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร
4. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายไม่ชัดเจน
5. ขาดเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง อายุน้อยกว่า 30 ปี และ 30 – 40 ปี ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี รูปแบบกิจการ บริษัทจำกัด อายุของกิจการ 5 – 10 ปี และมากกว่า 20 ปี จำนวนพนักงานทั้งหมด 50 – 100 คน 151 – 200 คน และมากกว่า 200 คน จำนวนเงินลงทุน 500,000 -1,000,000 บาท และมากกว่า 1,500,000 บาท

ด้านการเงิน

ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.62 - 3.67$) ทุกรายการ คือ

1. สถาบันการเงิน/ธนาคารไม่ปล่อยสินเชื่อ

2. เงินลงทุนเริ่มต้นไม่เพียงพอ
3. ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกค้าได้
4. เงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ
5. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูง

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง อายุน้อยกว่า 30 ปี และ 30 – 40 ปี ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี รูปแบบกิจการ บริษัทจำกัด อายุของกิจการ 5 – 10 ปี และมากกว่า 20 ปี จำนวนพนักงานทั้งหมดไม่เกิน 50 คน 50 – 100 คน 151 – 200 คน และมากกว่า 200 คน จำนวนเงินลงทุน 500,000 -1,000,000 บาท 1,000,001 – 1,500,000 บาท และมากกว่า 1,500,000 บาท

ด้านเทคโนโลยีการผลิต

ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 3.55 - 3.70$) ทุกรายการ คือ

1. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในธุรกิจ
2. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคการผลิต/การบริการ
3. เครื่องมือเครื่องจักรราคาแพง
4. ราคาวัตถุดิบสูง
5. ต้นทุนการขนส่งสูง
6. คุณภาพการผลิต/การบริการ ไม่ได้มาตรฐาน

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับผู้ประกอบการเพศชาย อายุมากกว่า 30 ปี และ 30 – 40 ปี ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี รูปแบบกิจการ บริษัทจำกัด อายุของกิจการ 5 – 10 ปี และมากกว่า 20 ปี จำนวนพนักงานทั้งหมด 50 – 100 คน และมากกว่า 200 คน จำนวนเงินลงทุน 500,000 -1,000,000 บาท

ด้านบุคลากร

ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 3.60 - 3.66$) ทุกรายการ คือ

1. มีอัตราการเข้า – ออกของพนักงานสูง
2. ค่าจ้างแรงงานสูง
3. พนักงานขาดทักษะ/ความรู้ในการทำงาน
4. พนักงานไม่มีความซื่อสัตย์

5. ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับผู้ประกอบการเพศชาย อายุน้อยกว่า 30 ปี และ 30 – 40 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี รูปแบบกิจการ บริษัทจำกัด อายุของกิจการ 5 – 10 ปี และมากกว่า 20 ปี จำนวนพนักงานทั้งหมด 50 – 100 คน และมากกว่า 200 คน จำนวนเงินลงทุน 500,000 -1,000,000 บาท

ด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ

ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.55 - 3.60$) ทุกรายการ คือ

1. การพิจารณาเรื่องระบบภาษี เช่น การลดขั้นตอนและวิธีการขอคืนภาษี เป็นต้น
2. การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินธุรกิจ
3. การประชาสัมพันธ์มาตรการในการสนับสนุน SMEs ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย
5. การให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลเพื่อปรับปรุงธุรกิจ
6. การส่งเสริมการลงทุนและการส่งออก

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับผู้ประกอบการเพศชาย อายุน้อยกว่า 30 ปี และ 30 – 40 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี รูปแบบกิจการ บริษัทจำกัด อายุของกิจการ 5 – 10 ปี และมากกว่า 20 ปี จำนวนพนักงานทั้งหมด 50 – 100 คน 151 – 200 คน และมากกว่า 200 คน จำนวนเงินลงทุน 500,000 -1,000,000 บาท และมากกว่า 1,500,000 บาท

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการดำเนินธุรกิจ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ของผู้ประกอบการ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการดำเนินธุรกิจ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในภาพรวม จำแนกตามเพศ อายุ รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานทั้งหมด จำนวนเงินลงทุนต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

ด้านการตลาด

ผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 3 รายการ คือ

1. ขาดกลวิธีการเปิดตลาดใหม่

2. ความต้องการของตลาดไม่แน่นอน

3. กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง

ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ ขาดกลวิธีการเปิดตลาดใหม่

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 รายการ คือ

1. คู่แข่งตัดราคา

2. ความต้องการของตลาดไม่แน่นอน

3. กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 รายการ คือ คู่แข่งตัดราคา

ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. ผลិតภัณฑ์/บริการไม่หลากหลาย และไม่น่าสนใจ

2. สินค้า/บริการราคาแพง

3. คู่แข่งตัดราคา

4. ขาดกลวิธีการเปิดตลาดใหม่

5. ความต้องการของตลาดไม่แน่นอน

6. กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง

ผู้ประกอบการที่มีอายุของกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. ผลิตภัณฑ์/บริการไม่หลากหลาย และไม่น่าสนใจ

2. สินค้า/บริการราคาแพง

3. คู่แข่งตัดราคา

4. ขาดกลวิธีการเปิดตลาดใหม่

5. ความต้องการของตลาดไม่แน่นอน

6. กำลังซื้อของผู้บริโภค

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ผลิตภัณฑ์/บริการไม่หลากหลาย และไม่น่าสนใจ
2. สินค้า/บริการราคาแพง

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ คือ

1. คู่แข่งตัดราคา
2. ขาดกลวิธีการเปิดตลาดใหม่

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. ผลิตภัณฑ์/บริการไม่หลากหลาย และไม่น่าสนใจ
2. สินค้า/บริการราคาแพง
3. คู่แข่งตัดราคา
4. ขาดกลวิธีการเปิดตลาดใหม่
5. ความต้องการของตลาดไม่แน่นอน
6. กำลังซื้อของผู้บริโภค

ด้านการจัดการ

ผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ ขาดเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 รายการ คือ

1. ขาดความรู้ความสามารถในการบริหารงาน
2. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายไม่ชัดเจน
3. ขาดความรู้ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร

ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ
2. ขาดเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 รายการ คือ

1. ขาดความรู้ความสามารถในการบริหารงาน
2. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายไม่ชัดเจน
3. ขาดความรู้ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ขาดความรู้ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร
2. ขาดเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย

ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. ขาดความรู้ความสามารถในการบริหารงาน
2. ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ
3. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายไม่ชัดเจน
4. ขาดความรู้ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร
5. ขาดเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย

ผู้ประกอบการที่มีอายุของกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. ขาดความรู้ความสามารถในการบริหารงาน
2. ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ
3. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายไม่ชัดเจน
4. ขาดความรู้ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร
5. ขาดเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ขาดความรู้ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร
2. ขาดเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 รายการ คือ

1. ขาดความรู้ความสามารถในการบริหารงาน
2. ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ
3. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายไม่ชัดเจน

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 รายการ คือ

1. ขาดความรู้ความสามารถในการบริหารงาน
2. ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ
3. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายไม่ชัดเจน

ด้านการเงิน

ผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 3 รายการ คือ

1. ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกค้านี้ได้
2. สถาบันการเงิน/ธนาคารไม่ปล่อยสินเชื่อ
3. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูง

ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกค้านี้ได้
2. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูง

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 รายการ คือ

1. เงินลงทุนเริ่มต้นไม่เพียงพอ
2. เงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ
3. สถาบันการเงิน/ธนาคารไม่ปล่อยสินเชื่อ

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 รายการ คือ สถาบันการเงิน/ธนาคารไม่ปล่อยสินเชื่อ

ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. เงินลงทุนเริ่มต้นไม่เพียงพอ
2. เงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ
3. ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้ได้
4. สถาบันการเงิน/ธนาคารไม่ปล่อยสินเชื่อ
5. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูง

ผู้ประกอบการที่มีอายุของกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. เงินลงทุนเริ่มต้นไม่เพียงพอ
2. เงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ
3. ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้ได้
4. สถาบันการเงิน/ธนาคารไม่ปล่อยสินเชื่อ
5. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูง

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้ได้
2. สถาบันการเงิน/ธนาคารไม่ปล่อยสินเชื่อ

และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ คือ

1. เงินลงทุนเริ่มต้นไม่เพียงพอ
2. เงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ เงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ

ด้านเทคโนโลยี และการผลิต

ผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. เครื่องมือเครื่องจักรราคาแพง
2. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในธุรกิจ
3. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคการผลิต/การบริการ
4. คุณภาพการผลิต/การบริการไม่ได้มาตรฐาน
5. ราคาวัตถุดิบสูง
6. ต้นทุนการขนส่งสูง

ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ ขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคการผลิต/การบริการ

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 รายการ คือ

1. เครื่องมือเครื่องจักรราคาแพง
2. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในธุรกิจ
3. ราคาวัตถุดิบสูง
4. ต้นทุนการขนส่งสูง

ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. เครื่องมือเครื่องจักรราคาแพง
2. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในธุรกิจ
3. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคการผลิต/การบริการ
4. คุณภาพการผลิต/การบริการไม่ได้มาตรฐาน
5. ราคาวัตถุดิบสูง
6. ต้นทุนการขนส่งสูง

ผู้ประกอบการที่มีอายุของกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. เครื่องมือเครื่องจักรราคาแพง
2. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในธุรกิจ
3. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคการผลิต/การบริการ
4. คุณภาพการผลิต/การบริการไม่ได้มาตรฐาน
5. ราคาวัตถุดิบสูง
6. ต้นทุนการขนส่งสูง

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในธุรกิจ
 2. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคการผลิต/การบริการ
- และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 รายการ คือ
1. คุณภาพการผลิต/การบริการไม่ได้มาตรฐาน
 2. ราคาวัตถุดิบสูง
 3. ต้นทุนการขนส่งสูง

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 3 รายการ คือ

1. ขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคการผลิต/การบริการ
2. คุณภาพการผลิต/การบริการไม่ได้มาตรฐาน
3. ต้นทุนการขนส่งสูง

ด้านบุคลากร

ผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. พนักงานขาดทักษะ/ความรู้ในการทำงาน
2. ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
3. ค่าจ้างแรงงานสูง
4. มีอัตราการเข้า – ออกของพนักงานสูง
5. พนักงานไม่มีความซื่อสัตย์

ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. พนักงานขาดทักษะ/ความรู้ในการทำงาน
2. พนักงานไม่มีความซื่อสัตย์

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
2. ค่าจ้างแรงงานสูง

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ ค่าจ้างแรงงานสูง

ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. พนักงานขาดทักษะ/ความรู้ในการทำงาน
2. ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
3. ค่าจ้างแรงงานสูง
4. มีอัตราการเข้า – ออกของพนักงานสูง
5. พนักงานไม่มีความซื่อสัตย์

ผู้ประกอบการที่มีอายุของกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. พนักงานขาดทักษะ/ความรู้ในการทำงาน
2. ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
3. ค่าจ้างแรงงานสูง
4. มีอัตราการเข้า – ออกของพนักงานสูง
5. พนักงานไม่มีความซื่อสัตย์

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ มีอัตราการเข้า – ออกของพนักงานสูง

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ คือ

1. พนักงานขาดทักษะ/ความรู้ในการทำงาน
2. ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ มีอัตราการเข้า – ออกของพนักงานสูง

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 รายการ คือ ค่าจ้างแรงงานสูง

ด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ

ผู้ประกอบการเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 4 รายการ คือ

1. การประชาสัมพันธ์มาตรการในการสนับสนุน SMEs ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย
3. การส่งเสริมการลงทุนและการส่งออก
4. การให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลเพื่อปรับปรุงธุรกิจ

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ คือ

1. การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินธุรกิจ
2. การพิจารณาเรื่องระบบภาษี เช่น การลดขั้นตอนและวิธีการขอคืนภาษี เป็นต้น

ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ การประชาสัมพันธ์มาตรการในการสนับสนุน SMEs ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินธุรกิจ
2. การพิจารณาเรื่องระบบภาษี เช่น การลดขั้นตอนและวิธีการขอคืนภาษี เป็นต้น

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ คือ

1. การประชาสัมพันธ์มาตรการในการสนับสนุน SMEs ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. การส่งเสริมการลงทุนและการส่งออก

ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. การประชาสัมพันธ์มาตรการในการสนับสนุน SMEs ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย
3. การส่งเสริมการลงทุนและการส่งออก
4. การให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลเพื่อปรับปรุงธุรกิจ
5. การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินธุรกิจ
6. การพิจารณาเรื่องระบบภาษี เช่น การลดขั้นตอนและวิธีการขอคืนภาษี เป็นต้น

ผู้ประกอบการที่มีอายุของกิจการต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการ คือ

1. การประชาสัมพันธ์มาตรการในการสนับสนุน SMEs ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย
3. การส่งเสริมการลงทุนและการส่งออก
4. การให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลเพื่อปรับปรุงธุรกิจ
5. การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินธุรกิจ
6. การพิจารณาเรื่องระบบภาษี เช่น การลดขั้นตอนและวิธีการขอคืนภาษี เป็นต้น

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย
2. การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ การพิจารณาเรื่องระบบภาษี เช่น การลดขั้นตอนและวิธีการขอคืนภาษี เป็นต้น

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ คือ

1. การให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลเพื่อปรับปรุงธุรกิจ
2. การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินธุรกิจ

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรมใน จังหวัดสมุทรสาคร ได้ข้อมูลที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรสาคร

ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.52 อายุ 30 - 40 ปี ร้อยละ 58.47 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 50.00 รูปแบบกิจการ บริษัทจำกัด ร้อยละ 56.21 อายุของกิจการ 5 - 10 ปี ร้อยละ 47.46 จำนวนพนักงานทั้งหมด 50 - 100 คน ร้อยละ 40.68 จำนวนเงินทุน 500,000 -1,000,000 บาท ร้อยละ 60.73

ด้านการตลาด พบว่า ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย

ด้านการจัดการ พบว่า ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย

ด้านการเงิน พบว่า ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย

ด้านเทคโนโลยีการผลิต พบว่า ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย

ด้านบุคลากร พบว่า ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย

ด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ พบว่า ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับแนวคิดของ ดนัย เทียนพุฒิ (2542) เกี่ยวกับปัญหาของ SMEs พบว่า ปัญหาด้านการตลาด เนื่องจากผู้ประกอบการกลุ่มนี้ยังเป็นผู้ประกอบการที่ผลิตเพื่อรองรับตลาดภายในประเทศ ปัญหาเรื่องเงินทุนโดยเฉพาะในภาวะที่ผู้ประกอบการทั้งหมดขาดสภาพคล่อง อันมาจากบรรพบุรุษ และยังไม่พร้อมที่จะเข้ามาดำเนินการต่อ ทำให้ขาดความมุ่งมั่นที่จะศึกษาและพัฒนาตนเองในด้านการจัดการธุรกิจ ปัญหาเรื่องแรงงาน เนื่องจากแรงงานที่เข้าไปใน SMEs มักจะเป็นกลุ่มแรงงานที่ไม่มีความมั่นใจในการทำงาน ทำให้ขาดแรงจูงใจที่จะทำงานและส่งผลกระทบต่อสิ่งที่ทำให้เกิดการหมุนเวียนของแรงงานสูง ปัญหาการบริหารจัดการเนื่องจากที่ผ่านมาผู้ประกอบการ SMEs ได้รับการถ่ายทอดธุรกิจมาจากบรรพบุรุษ และยังไม่พร้อมที่จะเข้ามาดำเนินการต่อ ทำให้ขาดความมุ่งมั่นที่จะศึกษาและพัฒนาตนเองในด้านการจัดการธุรกิจ และ

สอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2552) พบว่า ปัญหาด้านการตลาด SMEs ส่วนใหญ่มักตอบสนองความต้องการของตลาดท้องถิ่น หรือตลาดภายในประเทศ ซึ่งยังขาดความรู้ความสามารถในการตลาดในวงกว้าง โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่งตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้า ทำให้วิสาหกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่นหรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น ขาดแคลนเงินทุน SMEs มักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุน หรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ และขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้นอกระบบ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง ปัญหาด้านแรงงาน แรงงานที่ทำงานใน SMEs จะมีปัญหาการเข้าออกสูง กล่าวคือ เมื่อมีฝีมือและความชำนาญมากขึ้น ก็จะย้ายออกไปทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีระบบและผลตอบแทนที่ดีกว่า จึงทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอ การพัฒนาไม่ต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการผลิตโดยทั่วไป SMEs มักใช้เทคนิคการผลิตไม่ซับซ้อน เนื่องจากการลงทุนต่ำและผู้ประกอบการ / พนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่รองรับเทคนิควิชาที่ทันสมัย จึงทำให้ขาดการพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี ข้อจำกัดด้านการจัดการ SMEs มักขาดความรู้ในการจัดการหรือการบริหารงานที่มีระบบ ใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ โดยเรียนดูเรียนคิดเป็นหลัก อาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงาน การบริหารลักษณะนี้แม้จะมีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึง (หากธุรกิจไม่ใหญ่นัก) แต่เมื่อกิจการเริ่มขยายตัว หากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีระบบก็จะเกิดปัญหาขึ้นได้ ปัญหาการเข้าถึงบริการการส่งเสริมของรัฐ SMEs จำนวนมากเป็นการจัดตั้งกิจการที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น ผลิตตามบ้าน ผลิตในลักษณะโรงงานห้องแถว เป็นต้น ไม่มีการจดทะเบียนโรงงาน ทะเบียนพาณิชย์หรือทะเบียนการค้า ดังนั้นกิจการโรงงานเหล่านี้จึงค่อนข้างปิดตัวเอง ในการเข้ามายุ่งเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากปฏิบัติไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับการเสียภาษี การรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม หรือรักษาความปลอดภัยที่กำหนดตามกฎหมาย นอกจากนี้ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนก็เช่นเดียวกัน แม้ว่ารัฐจะได้ลดเงื่อนไขขนาดเงินทุนและการจ้างงานเพื่อจูงใจให้ SMEs เสนอโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนให้มากขึ้น ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนา องค์กรภาครัฐและเอกชน การส่งเสริมพัฒนา SMEs ที่ผ่านมาได้ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสมาคม

การค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นต้น เนื่องจากอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนมาก และกระจายตัวอยู่ทั่วไป ประกอบกับข้อจำกัดของหน่วยงานดังกล่าว เช่น ในเรื่องบุคลากรงบประมาณ จำนวนสำนักงานสาขาในภูมิภาค เป็นต้น การให้บริการส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ จึงไม่อาจสนองตอบโดยทั่วถึงและเพียงพอ ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล เนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ โดยทั่วไปจึงค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด ฯลฯ

จากข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าก่อให้เกิดผลกระทบต่อ SMEs ซึ่งปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเกิดจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นภาคการผลิตที่แท้จริงก็ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจ ประสบกับปัญหาขาดสภาพคล่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้อำนาจการซื้อ การบริโภคของประชาชนลดน้อยลง เป็นผลให้กิจการ SMEs ต้องชะลอหรือลดการผลิต การจำหน่าย หรือถึงขั้นปิดกิจการไปในที่สุด

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการดำเนินธุรกิจ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ของผู้ประกอบการ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการดำเนินธุรกิจ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในภาพรวม จำแนกตามเพศ อายุ รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานทั้งหมด จำนวนเงินลงทุน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

ด้านการตลาด

ผู้ประกอบการที่มีเพศ อายุ รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงาน และจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ด้านการจัดการ

ผู้ประกอบการที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงาน และจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ด้านการเงิน

ผู้ประกอบการที่มีเพศ อายุ รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ และจำนวนพนักงาน ต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ด้านเทคโนโลยี และการผลิต

ผู้ประกอบการที่มีเพศ อายุ รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงาน และจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ด้านบุคลากร

ผู้ประกอบการที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ และจำนวนพนักงาน ต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ

ผู้ประกอบการที่มีเพศ ระดับการศึกษา รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ และจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมทรัพย์ ไชยนิคม (2554) พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนทุนจดทะเบียนหรือทุนเริ่มต้นแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความสามารถในการประกอบการแตกต่างกัน และที่มีจำนวนทุนจดทะเบียนหรือทุนเริ่มต้นแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีผลการดำเนินงานแตกต่างกัน 0.05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประสิทธิ์ จุวัฒน์สารานู (2550) พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีขนาดของธุรกิจแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการ โดยรวม และด้านการผลิต/การดำเนินงานแตกต่างกัน ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีแหล่งที่มาของวัตถุดิบแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการเงินแตกต่างกัน ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการ โดยรวม และด้านการผลิต/ดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจต่างกันมีการปฏิบัติดังกล่าวโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่ต่างกัน

จากผลงานวิจัยที่ได้ แสดงว่า เพศ การศึกษา และจำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกัน ตามระดับระดับการศึกษา และเงินลงทุน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การดำเนินธุรกิจ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรสาคร มีข้อเสนอแนะดังนี้

ด้านการตลาด ควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บริการให้หลากหลายและน่าสนใจ ปรับปรุงคุณภาพของสินค้า/บริการให้มีราคามาตรฐาน สร้างกลยุทธ์ทางการตลาดและเปิดตลาดใหม่เพื่อไม่ให้คู่แข่งตัดราคา ควรสำรวจกำลังซื้อของผู้บริโภคและความต้องการของตลาดอย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดการ ควรมีการฝึกอบรมความรู้ความสามารถในการบริหารงานของพนักงาน ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร และจัดเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน หาผู้มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาช่วยดำเนินงาน สร้างวิสัยทัศน์ และกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน

ด้านการเงิน ควรหาเงินลงทุนเริ่มต้นให้เพียงพอ พร้อมทั้งเงินทุนหมุนเวียน โดยอาศัยสถาบันการเงิน/ธนาคาร และหาอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ไม่สูงมากนัก เพื่อนำมาลงทุน และควรมีการกำหนดการให้เครดิตกับลูกค้า เพื่อไม่ให้เกิดการเรียกเก็บเงินไม่ได้

ด้านเทคโนโลยี และการผลิต ควรหาแหล่งวัตถุดิบ พร้อมทั้งเครื่องมือเครื่องจักรที่มีราคาไม่สูงจนเกินไป หาพนักงานที่มีความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคการผลิต/การบริการเพื่อให้มีคุณภาพการผลิต/การบริการเป็นไปตามมาตรฐาน และควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในธุรกิจ

ด้านบุคลากร ควรมีการฝึกอบรมพนักงานให้มีทักษะ/ความรู้ในการทำงาน หาแรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้านที่มีอัตราค่าจ้างแรงงานไม่สูงจนเกินไป เพื่อหลีกเลี่ยงการเข้า - ออกของพนักงาน

ด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ รัฐควรส่งเสริมการลงทุนและการส่งออกและทำการประชาสัมพันธ์สนับสนุน SMEs ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาเรื่องระบบภาษี เช่น การลดขั้นตอนและวิธีการขอคืนภาษี เป็นต้น ควรให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำข้อมูลข่าวสารที่ได้มาวิเคราะห์แนวทางการดำเนินธุรกิจ และควรมีเจ้าหน้าที่ของรัฐคอยให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลเพื่อปรับปรุงธุรกิจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการพัฒนาศักยภาพในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ควรมีการศึกษาการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละพื้นที่ ซึ่งในแต่ละพื้นที่ก็มีความแตกต่างกัน เช่น สภาพท้องถิ่น ลักษณะของธุรกิจ วัตถุดิบในการ

ประกอบการ รวมทั้งพฤติกรรมกรบริโภค และวัฒนธรรมท้องถิ่น เพราะทำให้สามารถพบปัญหาที่แท้จริง และแก้ปัญหานั้นได้ตรงจุด และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาและแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี